

Medicina social

Barraques o cases amb molts pisos?

per

JOSEP TRAGANT I CARLES

ELS dos articles que amb el títol d'“El problema de les barraques i dels rellogats” ha publicat el Dr. Aguadé en aquest mateix BUTLLETÍ, demostren que és el seu autor un dels metges més ben documentats per a tractar semblant problema. L'exercici de la seva professió com a metge de la Beneficència Municipal, nodrida en certs districtes per les barraques i rellogats amb preferència, junt amb les seves constants aficions als estudis socials, ha fet que amb mà mestre ens hagi pintat les negrors que els barracaires i rellogats pateixen, així com llur brutícia i misèria.

Sens dubte, condolgut de què semblant injustícia social no estigui en la seva mà remeiar-la, proposa una solució per a resoldre aquest problema, construint unes casetes que, essent molt senzilles, fossin higièniques i fessin agradable la llar als seus estadants: tan senzilles les proposa, que fins hi conserva el nom de barraca, distribuïdes en diferents agrupaments i en els voltans de la ciutat.

Com el nostre criteri en aquest problema és completament diferent de com el proposa el doctor Aguadé, exposaré algun dels inconvenients que té la solució que el dit doctor dóna, i, al mateix temps, exposaré la meva opinió, que crec més pràctica.

Una caseta, per senzilla que sigui, que compti amb tres departaments, cuina, rebost, comuna i safareix, un esquit jardinet a l'entrada i una eixideta al darrera, necessita un espai de terreny que s'ha de calcular en 6 metres de fatxada i 10 de fondària, havent d'ésser més grossa aquesta fondària quan el número de les habitacions sigui de sis (12 metres).

Si aquestes casetes són construïdes en grup, donen lloc a un conjunt d'una monotonia de fatxades i de cosa esquifida, feta solament per a donar un soplui al seu habitant, sense que aquest pugui sentir simpatia a la casa per no ésser-li grata a la vista.

Sens dubte, molts dels lectors hauran vist un grupet nou de casetes que s'està fent a la carretera de Badalona, i ja aprop d'aquesta ciutat, tan simètriques, tan iguals, que si no fos per la numeració, el mateixos estadants es deuran equivocar un cop hi vagin a viure, i això que suposo que estan fetes com a cases a bon preu, i no com a barraques, en qual cas encara foren menys ornades i més iguals.

Sempre l'estament obrer ha viscut en males condicions d'higiene i el poc jornal ha fet la impossibilitat constant de pensar en estatge relativament còmode, essent el problema de l'habitació possiblement tant antic com la humanitat.

Si cada barraca proposada ha d'estar voltada de jardí, aleshores necessitarem per cada una un espai que, comptant el mínim, serà de 10 metres d'amplada per 20 metres de fondària i compliquem encara més el problema, tota vegada que ocuparan molt més lloc les habitacions econòmiques.

Fer aquestes casetes l'Ajuntament o el propietari del solar o l'estadant, no és indiferent, sinó molt diferent; fer-la el propietari del solar o l'estadant, que és pot transformar en propietari comprant el solar, són coses fàcils i factibles per tractar-se d'un limitat número de pessetes, però fer-les l'Ajuntament és molt difícil, ja que, si compra la quantitat de solars necessaris per a transformar les actuals barraques en noves i hi